Pisarakirje

Lokakuu 2022

Pisara elävää vettä

Syksy on saapunut muuttolinnut jättävät meidät ja lentävät lämpimiin maihin. Niin myös moni ihminen on saanut jättää kotinsa ja lähteä pakomatkalle. Sota Ukrainassa on tuonut meillekin monia pakoon lähteneitä. Myös muista maista on tullut pakolaisia keskuuteemme.
Elämme muuttuvassa maailmassa. Moni asia on tuonut turvattomuutta elämäämme. On niin paljon asioita, jotka ovat muuttuneet muutaman vuoden sisällä. Ensin oli korona ja nyt tämä sota Ukrainassa ja monta muuta huolen aihetta. Monilla on elämisen huolia ja pelkoa tulevaisuudesta. Mutta meillä on kuitenkin toivo, Jumala ja hänen armonsa meitä kohtaan. Hän sanoo: ”Älä pelkää”. Olen kuullut, että Raamatussa on 365 kertaa sanottu älä pelkää tai älkää pelätkö. Siis laittakaamme turvamme Jumalaan, Hän on luvannut pitää meistä huolen.

Myös Pisaran työhön tämä aika on tuonut muutoksia. Olemme joutuneet luopumaan matkoista Venäjälle, emmekä voi auttaa ystäviämme siellä, mikä on surullista. Mutta kun yksi ovi sulkeutuu, niin Jumala avaa uuden oven. Olemme löytäneet uudestaan yhteyden Ukrainaan ja voimme tukea Missio nuorten tekemää työtä Ternopilissä, sisäisten pakolaisten auttamiseksi sekä siellä olevaa lastenkotia.

Älä pelkää, sillä minä olen kanssasi. Älä pälyile ympärillesi, sillä minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua, minä autan sinua, minä tuen sinua vanhurskauteni oikealla kädellä.
Jes. 41:10

Riitta Sinervo

Kirjeen sisältö:

Pisara elävää vettä. 1
Elävää historiaa., Riihimäen Idäntyö 30-v 2-3
Pisarakasvo Hannes Lampimäki 4
Espoon-Kouvolan ryhmän matka Itä-Viroon. 5-6
Espoon-Kouvolan ryhmän matka Viron vankiloihin 7

Elävää historiaa

Viime kuukaudet ovat tarjonneet mieleenpainuvia juhlia ja yllättäviä kytköksiä ajankohtaisiin tapahtumiin.

Vihdin nykyisen kirkon 250 vuotisjuhlan yhteydessä kirkon historiaa valaistiin sekä näytelmin että esitelmin. Ison vihan miehitysajan 1714-21 kuvaukset toivat vääjäämättä mieleen Ukrainan nykytapahtumat. Erityisesti minua hätkähdytti kertomus kirkonkelloista. Kaivaessaan tavaroitaan maahan navetan taakse vihtiläinen isäntä kiinnitti huomiota järven toisella puolella olevan silloisen kirkon kelloihin. Hän souti järven yli, irrotti kellot ja kätki ne maahan, eikä kirkosta lopulta muuta jäänytkään jäljelle.
Ilman tätä vihollinen olisi ehkä valanut kellot aseiksi. Tästä tulee etsimättä mieleen tänä päivänä tapahtunut komponenttien irroittaminen niin traktoreista kuin kotitalouskoneista muuhun käyttöön.

Diakonian 150-juhlavuoden kunniaksi Kirkkonummen kirkossa esitettiin näytelmä ”Ellen Grahn – merkittävä nainen”. Nummelan kirpputorin väki kävi 23.10. sitä katsomassa. Nimihenkilö kulki sodan aikana Punaisen ristin ambulanssin mukana sotarintamilla. V. 1918 hän sai diakonissavihkimyksen ja hänestä tuli Kirkkonummen ensimmäinen diakonissa, joka erityisesti omisti elämänsä elämän varjopuolilla oleville, noille pienimmille. Hän asui Kirkkonummella aina Porkkalan luovutukseen saakka 1944. Erityisen mieleenpainuva oli kohtaus, jossa alue jouduttiin evakuoimaan kahdeksassa päivässä. Ihmiset siirsivät kiireisesti karjaa ja kantoivat mukanaan kotinsa irtaimistoa voimiensa mukaan.

Elävää historiaa

Riihimäen Idäntyö 30 vuotta. Heinäkuun lopulla olimme mukana juhlimassa emojärjestömme Riihimäen Idäntyön 30-vuotista taivalta. Sen suojissa me aloitimme toimintamme, kunnes v. 1999 erkanimme omaksi yhdistykseksemme.

Avustuskohteet muuttuvat tilanteiden ja tarpeiden mukaan. Sekä Riihimäen Idäntyön että Pisaran toiminta joutui ensimmäisen kerran ottamaan kurssinmuutoksen, kun venäläiset vankilat suljettiin ulkomaisilta vierailijoilta v 2010. Rakkaus löytää kanavat. Uusiksi kohteiksi nousivat erilaiset kuntoutuslaitokset ja lastenkodit. Sitten pandemia ja sen jatkoksi sodan syttyminen pakottivat jälleen etsimään uutta suuntaa.

Riihimäen Idäntyön 30-vuotisjuhlassa Ukraina oli merkittävässä roolissa. Tuki kohdistuu sekä Suomeen tulleisiin että Ukrainaan jääneisiin pakolaisiin.

Toinen työsarka on pakistanilaisen lastenkodin tukeminen Riihimäellä suuren osan elämästään viettäneen, nyt jo eläkkeellä olevan sosiaalityöntekijän Sabih Ul Masihin välityksellä.

Juhlaa emännöi pitkäaikainen yhteistyökumppanimme Helena Jokinen.

Ellenin juhlassa laulettiin tuttua virttä:

Ken ompi lähimmäiseni
ja ketä eläissäni
mun rakastaman pitäisi
kuin omaa itseäni?
Mun isäni, mun äitini,
veljeni, sisareni
Vai parhain ystäväni?

Jokainen alla auringon
miss´ elomme on suotu
vaikk´ usko, kieli toinen on
on lähimmäiseks luotu.
Ja kaikille niin vieraille
kuin veljilles, sun omilles
on Herran armo suotu.

Eeva Halme

KIRPPUTORI
PISARA
KEPELA 10-14

Pysäkkitalon yläkerrassa,
Kappelitie 1, NUMMELA
050 352 2792
Avoinna:
ke, pe, la
klo 10 - 14

Idyllinen pikkukirppis

Otamme kiitollisuudella vastaan myyntikelpoista tavaraa
ja puhtaita, ehjiä vaatteita sekä myös myynti- ja lajitteluapua. Tule tekemään löytöjä!

Olen Hannes Lampimäki
uusi Pisaran hallituksen jäsen

Synnyin syyskuussa 1951 Alavudella ns. uusioperheeseen. Isäni ensimmäinen vaimo oli kuollut ja äitini avioitui leskimiehen, eli isäni kanssa. Perheessä oli aiemmasta liitosta 4 lasta ja lisäksi isäni iäkkäät vanhemmat, sekä kehitysvammainen isäni sisar. Nuoremman veljeni syntymän aikaan tilanne meni kuitenkin niin vaikeaksi, että vanhempani katsoivat parhaaksi sijoittaa minut isoäitini, tätini ja enoni kotiin Virroille. Minulla oli siellä hyvä olla, sain siellä ainoana lapsena paljon rakkautta ja huomiota osakseni, mutta sain myös kunnioituksen hengellisiä asioita kohtaan. Tilanne olisi ollut toinen syntymäkodissani. Uskon, että tuolla evakkomatkallani Virroille on ollut merkitystä myöhemmin hengellisen elämäni kannalta.

Tuon evakkomatkan jälkeen palasin syntymäkotiini koulun käynnin vuoksi. Isämme kuoli kuitenkin pian ja äitimme muutti oman perheensä kanssa Seinäjoelle. Juuri eläköitynyt isän sisar tuli hoitamaan aiempaa katrasta, joka oli jo melko varttunutta. Seinäjoella oli varsin hengellinen ilmapiiri. Niin poika- kuin tyttölyseossakin oli pappi rehtorina. 1967 Seinäjoen Lyseossa sai esiintyä amerikkalaisten nuorten lauluyhtye Forerunners, jonka Seinäjoen seurakunta oli kutsunut vierailulle. Sen jäsenet tekivät minuun vaikutuksen. Ajattelin, että jos usko voi olla noin myönteinen asia, voin itsekin sitä ajatella. Tuon jälkeen aloin lukea Raamattua päivittäin

Tullessani Vuorisaarnassa Matteuksen evankeliumin 7:13-14 kohtaan, missä puhutaan ahtaasta portista ja kaidasta tiestä, ja toisaalta avarasta portista ja laveasta tiestä, teksti pysäytti minut. Tajusin, että minun on valittava tieni, jos haluan päästä kerran taivaaseen. Ajattelin, että haluan lähteä tuolle kaidalle elämän tielle. Polvistuin kotimme lattialle ja sanoin Herralle, että haluan päästä tuolle tielle ja selvyyteen uskonasioista. Tämä tapahtui helmikuussa 1968. Sen jälkeen rukoilin sitkeästi päivittäin, että asiat kirkastuisivat minulle. Niin asiat kirkastuivatkin pääsiäispäivänä 14.4.1968, kun olin viettämässä pääsiäistä mummolassa Virroilla. Pyhä Henki laskeutui huoneeseen, jossa olin lukemassa Raamattua. Minut siirrettiin hetkeksi taivaallisen olotilaan ja minäkin sain uskoa olevani armahdettu syntinen. Kokemus oli niin voimakas ja todellinen, ettei sen jälkeen ole tarvinnut epäillä hengellisten asioiden todenperäisyyttä, vaikka uskoni pohjautuukin Jumalan sanaan.

Usko on sitten johtanut monenlaiseen hengelliseen työhön seurakunnassa, Kansanlähetyksessä ja Gideoneissa. Myöhemmin on mukaan tullut myös tämä Pisaran työ, kun se oli melko vahvasti esillä Espoonlahden seurakunnassa. Kiitos siitä Tuula Tapanaiselle. Samoin asia oli esillä myös rovasti Päivö Parviaisen aamurukouspiirissä, jos tutustuin Leena Kontulaan. Tuulan ja Leenan sitkeä ja pyyteetön Venäjän ja Baltian työ tekivät minuun vaikutuksen. Ymmärsin, että tässä työssä lahjoitukseni menee 100 prosenttisesti siihen tarkoitukseen, mihin sanotaan sen menevän. Tässä työssä tahdon mahdollisuuksieni mukaan jatkaakin.

Koulutukseltani olen laskentatoimen/taloushallinnon yomerkonomi ja VTS (vakuutustutkinnon suorittanut). Elämäntyöni tein vakuutuskonserni Pohjolan palveluksessa yhteyspäällikkönä. Tehtävänäni oli hoitaa keskisuurten ja suurten nimettyjen yritysasiakkaiden vakuutus-, vahinko- ja laina -asioita. Työ oli mielenkiintoista, asiakkaat olivat mukavia ja Pohjola oli erinomainen työnantaja.
Olin avioliitossa 1976-1998. Siitä minulla on kolme aikuista tytärtä ja heillä yhteensä viisi 10-16 vuotiasta tyttölasta, Avioeron jälkeen en ole uskaltautunut uuteen avioliittoon, vaan asun yksinäni Kauniaisissa.

Hannes Lampimäki

Matka Itä-Viroon 24. – 26.8.2022

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä ja Mart Soomet Tallinnasta. Tuulan auto oli pakattu täyteen lasten vaatteita, kenkiä, villasukkia, vuodevaatteita sekä kahvituliaisia.

Viron ongelmista
Olimme kutsuneet illalla asunnollemme ystäviämme eli Leevi Reinarun sekä Juha ja Anu Väliahon.
Leevi toimii edelleen Viron Lähetysseuran eli Missiokeskuksen vetäjänä sekä omassa Lääne-Nigulan seurakunnassaan eläkkeelle jäätyään osa-aikaisena apupappina. Nyt meillä oli epätavallisia tuomisia Suomesta: punaviiniä. Oman seurakuntani kirkkoherra Jouni Turtiainen oli pyytänyt viemään jäljelle jääneet punaviinit ystävyysseurakunnalle, sillä me olemme siirtyneet kokonaan käyttämään alkoholitonta ehtoollisviiniä.

Juha ja Anu toimivat aikoinaan lähes kaksikymmentä vuotta Viron ensimmäisinä lähetteinä suomensukuisten kansojen parissa Venäjällä. Nyt he ovat perustaneet Sauen seurakunnan, joka oli aiemmin Keilan seurakunnan kappeliseurakunta. He kertoivat, että kun olivat palaamassa Venäjältä ja miettivät, minne he Virossa muuttaisivat, oli Leevi antanut ohjeeksi: menkää Sauelle.

Kyselimme heiltä ensin, miten he ovat selvinneet Viron voimakkaasti nousevien hintojen kanssa, kun palkat ja eläkkeet ovat edelleen paljon suomalaisia jäljessä. ”Olemme niin tottuneet vaikeuksiin”, oli Leevin vastaus. Hintojen nousu näkyy voimakkaana paitsi ruuan hinnoissa, niin erityisesti rakennuskustannuksissa. Käytännössä se merkitsee, että Sauelle aiottu kirkkorakennus joudutaan kokonaan jäädyttämään. Lääne-Nigulan seurakunnassa on alkamassa EU-hanke, missä kirkon ja pappilan öljylämmitys muutetaan maalämmölle. Nyt rakennuskustannusten noustessa on myös seurakunnalta vaadittava oma osuus kasvanut niin, että luvattujen tukien lisäksi siitä puuttuu vielä noin 6000 euroa. Jos nyt joku saa sydämelleen auttaa tätä projektia, voi sen tehdä ryhmän tilin kautta.

Jõhviin
Torstaina aamulla haimme Mart tulkkimme ja jätimme hänelle vuodevaatepaketteja vietäväksi hänen tukemilleen päihdekuntoutuskeskuksille. Yhdessä lähdimme ajamaan n. 200 kilometrin matkaa Itä-Viroon.

Jõhvissä toimii Viron kolmas suuri vankila, mutta sinne nykyisin ei oteta vierailijoita vastaan. Siellä on myös iso päihdekuntoutuskeskus ”Uusi sukupolvi”, joka on yksi EU-tuella toimivista päihdekuntoutuskeskuksista Virossa. Vankilat voivat lähettää näihin ehdonalaisen tuomion tai koevapauden saaneita vankeja päihdevieroitukseen. Yleensä vieroitusjakso kestää 8 – 12 kk.

Ruokatuliaisten lisäksi meillä oli käsin neulottuja villasukkia (=rakkauskirjeitä Suomesta) ja heidän pastorilleen kuorma lastenvaatteita seurakunnassa jaettavaksi. Ohjelmassa oli 16 miestä ja 5 naista, kaksi heistä pantavalvonnassa vankilan taholta.

Osa asukkaista oli töissä ulkopuolella, mutta saimme viettää yhteisen hetken paikalla olevien miesten ja naisten kanssa.

Vieraat päiväkahveilla paikalla olevien kanssa

Leena kertoi kuulijoille evankeliumin käyttäen apuna puseroaan, missä oli neljä logoa ”The Four”. Sydän kertoo siitä, miten Jumala rakastaa meitä kaikkia, oikeinkirjoitus merkki siitä, miten täällä vallitsee hyvä ja paha, joiden välillä joudumme valitsemaan koko ajan. Risti kertoo siitä, että Jeesus voitti pahan ristin kuolemalla, jotta meillä syntisillä olisi pääsy Jumalan luo. Kysymysmerkki kertoo siitä, että meillä on vapaa valinta, otammeko Jumalan rakkauden ja pelastuksen vastaan. Tuula puhui Efesolaiskirjeen 1. luvun pohjalta Paavalin rukouksesta, että Herra antaisi meille viisauden ja näkemisen hengen, avaisi meidän **sisäiset silmämme** näkemään sen toivon, mihin hän on meidät kutsunut. Usein olosuhteet ovat ankeat, jolloin fyysiset silmämme näkevät vain tämän todellisuuden. Jumala haluaa kuitenkin antaa meille katseen kauemmas, toivoon. Se kohdistuu sekä tämän hetkiseen elämään, että tulevaan. Mart sai kertoa omasta vankilataustastaan ja Lootusin kylän päihdekuntoutusjaksostaan. Vertaistuki on täällä tärkeää: saa nähdä, että joku muukin on selvinnyt samasta tilanteesta ja elämä on saanut uuden suunnan.

Paikalla oli mies, jolla oli elinkautinen tuomio. Hän oli joutunut vankilaan neuvostoaikana 18 vuotiaana ja saanut silloin kuoleman tuomion. Viron presidentti muutti kuolemantuomiot elinkautisiksi. Hän oli ollut vankilassa neljäkymmentä vuotta ja saanut nyt kymmenen vuoden ehdonalaisuuden. Taustasta huolimatta hän oli valoisa ja kertoi, että Raamattu oli auennut hänelle. Erityisen kiinnostunut hän oli Raamatun historiasta.

Toisella vanhalla miehellä viimeisin tuomio oli neljätoista vuotta, josta hän oli ollut jo kaksitoista vuotta ja on nyt täällä vankilan lähettämänä. Yksi mies kertoi tulleensa itse vapaaehtoisesti vieroitukseen ja on täällä jo toista vuotta.
.

Matkaraportti

Espoon-Kouvolan ryhmän matka Itä-Viroon 24.-26.8.2022

Kaksi naista oli mukana, heillä molemmilla on huumetausta. Kummallakin oli pieni koira sylissään ja hellyys näytti olevan molemmin puolista. Olo oli niin turvallinen, että koira nukahti emäntänsä syliin. ”Tulkaa useammin”, pyysivät molemmat naiset.

Jouduimme lähtemään yöpymään Aseriin, mutta jätämme heidät kaikki rukouksiimme ja pyydämme, että Jeesus avaisi heille Paavalin kuvaaman toivon.

Aseriin
Aseri on Viron itärannikolla oleva kylä. Neuvostoaikana siellä oli tiilitehdas, mutta sen loputtua väki on vähentynyt ja kylä elää hiljaiseloa. Maksim Torgasov asuu siellä perheensä kanssa ja on perustanut sinne päihdekuntoutuskeskuksen, jolle hän on saanut kunnalta tyhjillään olevia tiloja. Niissä järjestetään myös suurempia hengellisiä tapahtumia, minne tulee ystäviä eri puolilta Viroa ja kauempaakin.

Maksimin ongelma on, että hän ei pysty järjestämään vankilasta tuleville työmahdollisuuksia niin kuin monet muut keskukset. Siksi vangit valitsevat usein paikan, jossa pääsee töihin ja saa omaa rahaa. Nyt täällä oli majoittumassa kaksi ukrainalaista naista ja yksi mies. **Viktoria** oli tullut sisarensa ja tämän kolmen lapsen kanssa Zaborskista, missä on ydinvoimala ja siksi siviilejä on evakuoitu pois. Sisko on jo löytänyt oman asunnon ja saanut työpaikan**. Irina** oli tullut vammaisen poikansa kanssa Donetskista, missä ei lähtöhetkellä ollut enää sähköä eikä vettä. **Juri** asuu Tsernobilin alueelta ja tekee vapaaehtoistyötä sodan keskellä. Hänellä itsellään on vankila- ja huumetausta, mutta on vapautunut ja löytänyt uskon. Hän oli Virossa käymässä ystävänsä kanssa.

Juri oli siis löytänyt uskon elämäänsä, mutta nämä naiset eivät vielä. Rukoillaan heidän puolestaan, että usko saisi avautua heille kun he ovat täällä koko ajan uskovien avun ympäröiminä. Maksimin ongelma on, että hän ei saa näiden ukrainalaisten kuluista korvauksia virallisilta tahoilta, sillä he ovat täällä ystäviensä kautta tulleina (kummallinen tilanne, jota meidän oli vaikea ymmärtää). Onneksi Maksimilla on uskovia ystäviä, jotka ovat auttaneet häntä taloudellisesti ja mekin omalta osaltamme maksamalla yöpymisestä yli normitaksojen.

Maksimin vaimo oli järjestänyt meille kaikille maittavan illallisen, jonka äärellä saimme jakaa elämänkokemuksiamme, mutta myös uskoamme. Martilla ja Jurilla oli yhteinen tausta. Heidän kokemuksensa kiinnostivat naisia, joten keskustelu kävi vilkkaana. Jäädään rukoilemaan näiden ukrainalaisten ja Maksimin työn puolesta.

Seuraava matkamme on syyskuun lopulla Tarton ja Tallinnan vankiloihin, minkä haluaisin jo jättää rukouksiinne. Hoitakoon Jeesus meitä kaikkia tänään ja avatkoon sisäiset silmämme toivoon tulevasta.

Ryhmän puolesta
Tuula

Viron vankilatyön matka 2. – 4.10.2022

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä sekä Mart Soomet ja Kirsti Malmi Tallinnasta. Tuulan auto oli jälleen pakattu piripintaan vuodevaatteilla sekä miesten ja lasten vaatteilla.
Ajoimme ensin Martin luo ja veimme hänelle miesten vaatteita ja vuodevaatepaketteja päihdekuntoutuskeskuksiin vietäväksi. Mart on vapautunut Tartosta neljä vuotta sitten ja hän tekee nyt paljon työtä päihdekuntoutuskeskusten kanssa. Samalla toimme hänet asunnollemme yöksi, sillä meillä oli sunnuntaina aamulla aikainen lähtö Tarttoon.

Tarton vankila

Tartossa meidät otti vastaan pastori Maire Latvala. Suomalainen sukunimi selittyy sillä, että hän on naimisissa suomalaisen miehen kanssa ja perheessä on kaksi poikaa. Maire on suorittanut teologian tohtorin tutkinnon ja opettaa uskonnon opettajia yliopistolla. Hänellä oli lämmin suhde miehiin, mutta samalla sellainen auktoriteetti, että hän sai häiriköt heti ruotuun.
Vironkieliseen jumalanpalvelukseen tuli nelisen kymmentä miestä, kirkko lähes täyteen. Maire aloitti liturgian ja miehet lukivat päivän tekstit. Meidän vuoromme oli saarnan paikalla.
Suomessa vietettiin tuona sunnuntaina lasten ja enkelien pyhää. Siksi Leena puhui enkeleistä Raamatussa Jumalan palvelijoina ja sanan saattajina. Hän varoitti New agen enkeliopeista, joissa enkeleitä palvotaan ja heitä rukoillaan. Mart tulkkasi meitä ja puhui itse omasta vankilakokemuksestaan rohkaisten miehiä käyttämään täällä ajan hengellisiin asioihin ja luottamaan vapautuessa Jeesuksen johdatukseen, kuten hän on itse saanut kokea.

Tuula kertoi äskeisestä tv-ohjelmasta, jossa haastateltiin entistä elinkautisvankia Lauri ”Late” Johanssonia. Vankilassa ollessaan hän tuli uskoon ja tunnusti vielä kaksi murhaa, jota poliisit eivät tienneet. 25 vuoden vankilassaolon jälkeen presidentti armahti hänet. Mikä teki sinusta jengipomon ja murhamiehen? ”Kun koiranpentua hakataan ja potkitaan jatkuvasti, se alkaa purra”, oli Laten vastaus. Mikä sai sinut muuttumaan, oliko se Jumala, uusi vaimo vai …, kysyi haastattelija. ”Ei mikään niistä, vaan Jeesus Kristus, Jumalan poika”.
Tämä oli se sunnuntai kuukaudessa, jolloin myös vietettiin ehtoollista. Se oli itselleni syvä hengellinen kokemus, kun sai polvistua ehtoollispöytään yhdessä vankien kanssa. Kuten laulussakin lauletaan: …samalla viivalla taivaasta katsottuna… Olemme kaikki samanlaisia syntisiä ja Jeesusta tarvitsevia. Halusin myös muistuttaa miehille siitä, että Jeesus konkreettisesti kohtaa meidät ehtoollisessa. Sain siitä itse opetuksen, kun olin rukoillut, että Hän ilmestyisi minullekin, niin kuin monille tuntemilleni ihmisille. Kun kerran istuin kirkossa jumalanpalveluksessa, sanoi hän minulle yllättäen: Minähän kohtaan sinut joka kerta ehtoollisessa!

Lopussa miehet tulivat kiittämään ja kättelemään meitä. Yksi miehistä kertoi, että hän vapautuu viikon päästä ja pääsee asumaan Tallinnaan. Siellä hän lupasi mennä Tallinnan vankilapapin Allan Krollin pitämille raamattuluennoille, joille moni vapautunut vanki osallistuu. Iloitsimme tästä ja varsinkin, kun kuulimme hänen traagisen taustansa. Hänen vaimonsa oli äskettäin kuollut. Tämä oli vienyt miehen niin suureen masennukseen, että hän oli yrittänyt itsemurhaa, koska hän koki, ettei hänellä ollut enää mitään motivaatiota vapautumiseen. Rukoillaan tämän Tonin puolesta, niin kuin kaikkien muidenkin miesten puolesta.
Ennen venäjänkielistä tilaisuutta meille jäi yli kaksi tuntia aikaa. Koska henkilökunnan ruokala ei ole sunnuntaisin enää auki, oli Maire grillannut meille ihanan aterian. Kiitos Maire!
Venäjänkieliseen tilaisuuteen tuli vähemmin väkeä, kuitenkin kolmisen kymmentä miestä. Kuten vironkielisessäkin tilaisuudessa, oli nytkin mukana tuttuja kasvoja, mutta myös monia uusia.
Martin tulkatessa puhuimme jälleen enkeleistä ja Latesta. Upea musiikkiryhmä esiintyi ja miehet olivat lauluissa mukana. Tilaisuuden jälkeen monet tulivat kättelemään. Andrei on ollut näissä tilaisuuksissa mukana niin kauan kuin olemme käyneet. Nyt hän tuli näyttämään sormilla, että vain yhdeksän aamua ja sitten hän vapautuu. Ilo oli molemmin puolista ja lupasimme, että tulemme katsomaan häntä, kun hän menee pitkän tuomion jälkeen jonnekin päihdekuntoutuskeskukseen. Muistetaan nytkin Andreita ja näitä muita miehiä rukouksin.

Lasten vaatteita Äksiin.

Vankilan jälkeen soitimme Esa Luukkalalle, suomalaiselle papille, joka asuu Tarton lähellä Äksissä. Hänellä on virolainen vaimo ja kymmenen lasta. Olimme sopineet, että tuomme lastenvaate kuorman hänelle. He antavat kunnan sosiaalityöhön ne, joita eivät itse tarvitse. Tapasimme hänet Tarton ulkopuolella matkan varrella ja luovutimme kuormamme siunausten kera.

Tallinnan vankila

Maanantaina oli vuorossa Tallinnan vankila ja naisten ryhmä. Allan Krollin tilalla oli nyt luterilainen pappi Ylo Vaher ja tulkkina Kirsti Malmi. Ylo järjesti naisille kauniin ja pyhän kirkkotilaisuuden. Hän oli pukeutunut viralliseen papin pukuun ja soitti alussa salissa olevaa kirkonkelloa. Leena meni ovelle jakamaan naisille virsikirjat ja toivottamaan tervetulleeksi.
Kirsti Malmi on ollut kauan lähettinä Virossa, joten pystyi toimimaan tulkkinamme. Hänellä on myös kaunis ja vahva lauluääni. Hän aloitti kitaransa kanssa laulun, joka kertoo siitä, kuinka me jokainen olemme Luojallemme ainutlaatuisia ja tärkeitä. Tämä oli niin puhutteleva laulu, että naiset pyysivät sitä uusiksi tilaisuuden lopussa.
Leena puhui jälleen enkeleistä ja Tuula elinkautisvanki Latesta. Kirsti lauloi ja puhui psalmin 91 pohjalta.
Tuula kertoi vielä pienestä tytöstä, joka oli Amerikassa pudonnut korkealta keittiön ikkunalta. Mies, joka näki tapahtuman tuli paikalle ja ihmetteli, kun tytölle ei ollut käynyt mitään. ”Sinulla oli varmaan enkeli mukanasi”, mies sanoi. ”Eikö setä nähnyt, että niitä oli kaksi!” Lapset näkevät helpommin sitä, mitä me aikuiset emme enää näe.

Tilaisuuden loppuun halusimme jättää aikaa kysymyksille tai rukouksille. Emme paljon ehtineet, kun vartija jo tuli hakemaan naisia. Yksi naisista, joka on ollut usein näissä tilaisuuksissa pyysi meiltä yhteystietoja veljelleen, joka on Helsingissä töissä ja haluaisi yhteyttä seurakuntaan. Myös tämän naisen lapset ovat veljen luona Suomessa. Leena järjesti hänelle yhteystiedot.
Kiitollisina lähdin ajamaan Leenan kanssa iltalaivalle Suomeen. Muistetaan rukouksin Viron kansaa, näitä vankeja ja vankiloiden henkilökuntaa. Kiitos Herra, että teet täällä samoja ihmeitä, kuin teit Latelle.

Ryhmän puolesta Tuula

Pisara Kirppis

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytäthän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestiruudukkoon.

Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle 1.1.2022 alkaen toistaiseksi voimassa oleva rahankeräysluvan no RA/2021/1542. Lupa on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön vuosien 2020 - 2022 aikana.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi